

A gyülekezetnövekedés tíz fontos eleme

Írta: Larry Neville

Praise Chapel Gyülekezet Növekedési Mozgalom

1. Radikalizmus

Vakmerő tanítványok 'bikaszarvval járkálva' az utcákon nem lennének olyan hatékonyak ma, mint kezdetekben, de az alapelv ugyanaz. A misszió radikális evangélizálást jelent. Kimenni és megnyerni embereket!

Ez azt jelenti, hogy szükségünk van olyan emberekre, mint Péter, akik kilépnek a csónakból. Olyanokra is, mint István, akik felkavarják a dolgokat és olyanokra is, mint Fülöp, akik új dolgokat próbálnak ki és új embercsoportokhoz mennek el. Vagy olyanra, mint Barnabás, aki bemutatta az igazi szolgáló vezetőséget. Szükség van azonban olyan emberre is, mint Pál, aki mindig a régió túlra tekint, azt keresve, hogy hova menjen a munkájának elvégzése után, ahová még senki sem vitte el az evangéliumot.

Az örökségünk a radikalizmus felszabadítása. Nem tökéletes embereket küldünk ki, hogy úttörők legyenek. Nem tudom hányszor hallottam olyan emberekről, akik azt mondják: "Még nincsenek készen, és túl sok problémájuk van." Néhányan olyan magasra teszik a minőségi szintet, hogy a legtöbben sosem fogják elérni, hogy úttörők legyenek. Milyenek voltak azok a tanítványok, akikkel Jézus együtt dolgozott a Királyság munkájában? Még egy órát sem tudtak vele imádkozni. És azt követően megparancsolta nekik, hogy menjenek el az "egész világra", de ők nem hagyták el Jeruzsálemet Saul (későbbi Pál) üldözésének ideje alatt sem. Jézus kockázatvállaló volt.

Egy radikális generációra van szükség, aki a gyülekezeten kívüli dolgokra gondol. Nem lenne szükségünk iPhon-ra, iPad-ra, iTun-ra, Google-re, You Tube-ra és Facebook-ra, ha valaki kockázatot vállalna. Sosem fogunk elvégezni valamit, ha meg sem próbáljuk.

A Praise Chapel megengedi magának, hogy álmodjon és találékony legyen. Legyünk radikálisak a Kutatás-Fejlesztésben és a látás területén, hogy győzzünk, építsünk és kiküldjünk! Kitalálhatunk módokat, hogy megtöbbszörözzük a gyülekezetet, támogathatunk missziókat és evangélizálhatunk a többkultúrás közösségeinkben. Szükség van erre és meg kell tenni!

2. Természetfeletti dolgok

A gyülekezet megtöbbszöröződésére vonatkozó látás nem olyan valami, amit tíz évre előre leírhatunk egy látásban vagy stratégiában. Amiről beszélek az az, hogy nekünk Isten munkáját kell végeznünk. Erre nincsenek jó minták. Amikor az első gyülekezet "szétszóródott" az Apostolok cselekedete 7 fejezetében leírtak szerint, valószínűleg egy hatalmas káoszként élték meg azt. István megölésével elkezdődött az üldözés. Az üldözők betörték a keresztyén házakba és elhurcolták a családokat a börtönökbe. A megmaradtak mentették az életüket és elmentek Jeruzsálemből. Az volt az érzésük, hogy teljesen megszűnt az apostoli vezetés. Utólag, amikor elgondolkodtak ezen, rájöttek,

hogy ez a látszólagos káosz a gyülekezet kiterjesztését és meg többszöröződését eredményezte.

A legtöbb ember nem szereti a természetfelettit, mert ott nincs kontroll. Mi kontrollálni akarjuk a Szent Szellemet, miközben a Szent Szellem akar kontrollálni/vezetni minket. “Engedd meg a Szent Szellemnek, hogy betöltsön és vezessen téged” (Ef. 5:18). Arra van elhívásunk, hogy az Ő munkáját cselekedjük az Ő erejével. Mikor fogjuk megérteni, hogy emberi problémák nem oldhatók meg emberi tervekkel? Ima, szellemi hadviselés, prófétai éleslátás, ötrétű szolgálati ajándékok, jelek, csodák – szükségünk van mindenre, amivel Isten rendelkezik számunkra.

“Ennyire esztelenek vagytok? Amit Lélekben kezdtetek el, most testben fejeznétek be?
Galata 3:3.”

Mitch Thurman a Family Life Worship Center pásztorja San Joséban, Kaliforniából ezt az emailt küldte nekem: “Teljes szívemmel hiszem, hogy biblikus módon kell gondolkodnunk, erőteljesen imádkozni, hinni Isten mozdulásában, és abban, hogy az elveszetteket Jézus magához fogja vonzani, ahogyan azt a történelem sötét időszakai során tette. Isten természetfeletti erejében kell járnunk, várni Rá, hogy megerősítse az Ő szavát jelekkel és csodákkal.” Ámen!

3. Tanítványság

*“És hozzájuk menvén Jézus, szóla nékik, mondván: Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Elmenvén azért, **tegyetek tanítványokká** minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és imé én ti veletek vagytok minden napon a világ végezetéig. Ámen!”*
Máté 28:18-20.

Dallas Willard a “Nagy mulasztás” című könyvében írta, hogy “nagy a mulasztásunk” ma a nagy missziós parancs betöltése és a tanítványság területén. Azt mondta, hogy “Az Új-Szövetség tanítványokról beszél, tanítványok által Jézus tanítványai számára.” Később azt mondta: “Jézus egyértelműen megmondta mit kell tennünk. Van egy használati utasításunk éppen úgy, mint egy autó tulajdonosnak. Nekünk tanítványoknak azt mondta, hogy másokat *tanítványokká tegyünk* és nem csupán megtért keresztyénekké, és nem is valami sajátos hitgyakorlatot folytató hívőkké.

Többen csodálkoztak a tanítványképzési tanfolyamainkon résztvevők közül a támasztott követelményeken, de amikor megkérdeztek bennünket, egyszerűen ezt válaszoltuk: Mi egy olyanfajta tanítványképzést támogatunk, amit Pál mutatott be Timóteussal és Titussal kapcsolatban. A tanítványok kiképzése munka közben történik. “A hetvenkettő örömmel tért vissza és azt mondta: ‘Uram, még a démonok is engedelmessé váltak nekünk a te nevedben.’” (Lukács 10:17). Elmenetelüknek és cselekedeteiknek az volt az eredménye, hogy a kenet felszabadult. Csak az elmenetelkor és a cselekvéskor válik valósággá a királyság igazsága magunk és mások számára. “A tanítók nem képesek megtanítani valamit másokkal, amit maguk sem tudnak, és nem tudnak elvezetni másokat oda, ahová maguk sem mennek el.”

A tanítványság szelleme szívből szívbe kerül átadásra. Nem tudsz terjeszteni egy olyan betegséget, ami neked sincs. Életet csak élet hozhat létre. A döntő tényező a tanítvánnyá tételben egy embernek az a képessége, hogy Isten akaratát kövesse félretéve egy másik emberrel kapcsolatos saját látását és a tervét. A tanítvánnyá tétel kulcsa nem található semmilyen könyvben, mert az élet átadását ill. elfogadását jelenti. Ron Simpkins “.... Irányelvek a tanítványozáshoz” - *The X-fools Guide to Discipleship* - című könyvét javasoljuk elolvasásra.

“A legnagyobb dolog ma a világ összes betöltetlen szívfacsaró szükségével szembenézni. Kik azok a „keresztyének”, foglalkozásukat vagy kultúrájukat tekintve, akikből *tanítványok* lesznek - *Jézus Krisztus* egyetemistái, szakmunkás tanulói, szakmunkásai, akik folyamatosan tőle tanulva élik a Menny Királyságának életét az emberi élet minden területén? Akik át fogják törni a gyülekezeti hagyományok kereteit, hogy az Ő gyülekezete legyenek emberi erőlködés nélkül, az Ő örökkévaló hatalmas erejével, gyülekezeteket hagyva maguk után a földön, Isten örök célja számára! Nincs fontosabb dolog szembenézni az emberi létezésünk legfontosabb kérdésével: valóban keresztyének vagyunk vagy nem?”

Látni fogjuk a társadalom legfaragatlanabb kitesztottjait bejönni a gyülekezeteinkbe, hogy megtérjenek, tanítvánnyá váljanak, és azután kiküldjék őket új gyülekezetek létrehozására. Sok pásztor Péter apostolt bátortalannak látja. Ilyen például Johnny Kingsbury.

Olyan volt, mint egy mozifilm jelenet. Johnny Kingsbury egy házban egy erős csapattal tartotta magát, körülöttük mindenhol rendőrök voltak. Megafonon próbálták rávenni, hogy tegye le a fegyver és jöjjön ki. Johnny azonban nem mozdult. Azt mondta nekik, hogy egy bizonyos Lucky nevű nyomozónak adja csak meg magát, akiben megbízik. Amikor Lucky megjött, Johnny kijött a házból, lefeküdt a földre és megadta magát. Johnny három évig volt börtönben.

A börtönévek alatt Johnny megtért. Felesége Kitty szintén megtért a Praise Chapel-nél Monroviában, Kaliforniában, ahol Ruben és Virgie Gutierrez voltak a pásztorok. Amint Johnny kiszabadult a börtönből, elkezdett a feleségével gyülekezetbe járni. Később a Monrovia Praise Chapel egybeolvadt az El Monte-ben lévő anyagyülekezetével. Az El Monteben eltöltött néhány gyülekezeti év után Johnny és Kitty Duarteba mentek, Monrovia közvetlen közelébe, hogy létrehozzanak egy gyülekezetet. Nemrégiben ugyanaz a nyomozó, aki annak idején kihozta őt a házból, együtt ebédelt Johnnyval és azt mondta neki, mennyire büszke rá. Ez a globalitás: az evangélium mindenkinek, mindenhol, mindenki által.

4. Világi foglalkozással rendelkező - nem „főállású” - szolgálok

Úgy ismerjük Pált, mint a nagy apostolt, úttörő misszionáriust és gyülekezet-plántálót. Élete és szolgálata mindenkor minta mások számára. Minden nemzedéknek szüksége van arra a földön, hogy Pál példáját mások is kövessék.

*“Ezek után Pál Athénből eltávozva, Korinthusba megy. És mikor egy Akvila nevű, pontusi származású zsidóra talált, ki nem régen jött Itáliából, és feleségére Priscillára (mivelhogy Klaudius megparancsolta, hogy a zsidók mind távozzanak Rómából): hozzájuk csatlakozik. És mivelhogy **azonféle mives volt, náluk maradt és dolgozott. Mesterségükre nézve ugyanis sátorcsinálók voltak.** Vetekedtek pedig minden szombaton a zsinagógában, és igyekezik mind zsidókat, mind görögöket meggyőzni.”*

Ap.csel. 18: 1-4.”

Pál apostol sátrakat készített! Miért? Példát mutatott az ön-gondoskodásra. Ez az első hely a Szentírásban, ami úgy beszél Pálról, mint aki gyülekezetek plántálása közben világi foglalkozást űzött. Ez a történet azt jelzi számunkra, hogy ez volt az “életmódja”. Kétség nélkül ezt cselekedte a szolgálata idejének legnagyobb részében.

Több évvel az Efézusi gyülekezet létrehozása után, amikor Pál megállt Jeruzsálembe vezető útján, a következőkre emlékeztette a gyülekezet véneit:

*“Senkinek ezüstjét, vagy aranyát, vagy ruháját nem kívántam: Sőt magatok tudjátok, hogy **a magam szükségeiről és a velem valókról ezek a kezek gondoskodtak.**”*

Ap.csel. 20:33-34.

Pál a következőt írta a Korinthusi gyülekezetnek:

*“Mindezideig éhezünk is, szomjúhozunk is, mezítelenkedünk is, bántalmaztatunk is, bujdosunk is, Fáradozunk is, **tulajdon kezünkkel munkálkodván;** ha szidalommal illettetünk, jót kívánunk; ha háborúságot szenvedünk, békességgel tűrjük;”*

1 Kor. 4:11 -12.

Azt követően a következőt írta a thesszalonikaiaknak:

*“Emlékezhetek ugyanis atyámfiai a mi fáradozásunkra és bajlódásunkra: mert **éjjelnappal munkálkodva** hirdettük néktek az Isten evangéliumát, **csakhogy senkit meg ne terheljünk közületek.**”*

1 Thesszalonika 2:9.

Pál a nem „főállású” gyülekezetvezetők példáját bemutatva mintát adott a gyülekezet megtöbbszörözésére. Amikor a gyülekezetek növekedtek Pál akkor sem volt annyira kiemelt szellemi vezető bármilyen kritérium szerint, ami szükségszerűvé tette volna, hogy “fizetett” szolgáló legyen. Pál számára megtiszteltetés volt úgy szolgálni, hogy mellette saját maga keresse meg a kenyerét. “Főállású szolgálnak” lenni nem az eredményesség vagy a siker igazolása, de nem is egy elhívás vagy egy szolgálat elismerése.

Pál nem mondta azt, hogy akik az evangéliumot hirdetik, azok ne kapjanak anyagi támogatást. Elég sokat tanított arról, hogy belássuk, neki semmi baja nem volt a szolgáltók anyagi támogatásával. Pál azt mondta, hogy Ő Jézus Krisztus szolgálója, ezért nem várta el a gyülekezetektől, hogy a szolgálatát támogassák, hanem saját kezével munkálkodva kereste meg saját - sőt munkatársai - szolgálatához szükséges anyagiakat. Ez egy óriási minőségi tényező volt Pál jellemét tekintve, ami valóban nagy apostollá tette őt.

Egy olyan környezetben nőttem fel, ahol azt tanították, hogy egy prédikátor “hit által éljen.” Ezért minden prédikátor álma az volt, hogy főállású szolgáló legyen. A legtöbb prédikátor, akiket ismertem hit által élve nőttek fel és nem sokra jutottak. A családjaik anyagi problémák miatt szenvedtek, mert kötötte őket egy rossz vallásos gyakorlat, ami legtöbbjük esetében nem működött. Tanúsíthatom ugyanezt a helyzetet sok országban, ahol pásztorokat és keresztyén munkásokat meggyőzve őket arra tanították, hogy szükséges „teljes idejű” szolgálóvá válniuk.

Mikor indokolt, hogy valaki “teljes idejű” szolgáló legyen? Nem hiszem, hogy ennek célkitűzésnek kellene lennie. Amikor és ha a szolgálat igényli a teljes időt és a teljes rendelkezésre álló energiát anélkül, hogy a családod hiányt szenvedne, és ez nem vonja el a pénzt az evangélizálástól és a gyülekezet-plántálástól, akkor esetleg a “teljes idejű” szolgálatnak lehet létjogosultsága. Egy bizonytalan pénzügyi világban élünk. Meg vagyok győződve, hogy bármelyik országban egyre nagyobb nehézséget fog okozni egy átlagos méretű gyülekezetben a “főállású” szolgálók megfizetése.

Hálás vagyok a nem „fő állású” pásztorokért. A legtöbb pásztor a Praise Chapel mozgalomban nem „fő állású”. Ez lesz az általános és nem a kivétel. Pál példája ebben is minta a szolgálatunk számára. Ez lehetővé teszi kis gyülekezetek számára is, hogy működjenek és gyülekezeteket plántáljanak, különösen városokban.

Ronny és Teresa Chavez vezetők a mozgalmunkban. Ők pásztorolják a Praise Chapel Chula Vistában, Kalifornia. Ronny teljes időben világi munkahelyen dolgozik és mellette pásztorolja a gyülekezetet. A gyülekezetnek nincs saját épülete, egy ifjúsági központban jönnek össze. Ennek ellenére a gyülekezet mégis négy gyülekezetet plántált. Sok hasonló példa van erre a mozgalmunkban.

Allen Cates hozta létre a Praise Chapel Kingdomban, Arizonában, amikor ott autó értékesítési munkát kapott. Bátran bizonyosságot tett a főnökének - Carl Friedrichnek - és elmondta neki az evangéliumot, ami megérintette őt. Carl és felesége Bonnie Friedrich megtértek és ők létesítették a Praise Chapel Orangeban, Kaliforniában. 2010 májusában ők szervezték Orange-ban a Praise Chapel 25. évfordulóját. Gyülekezeteket plántáltak az USA-ban, Mexikóban, Angliában, Malajziában és Vietnámban. Carl és Bonnie vezetők a Praise Chapel mozgalomban, mindez annak az eredménye, hogy egy ember, akit Allen Catesnek hívnak készséges volt követni a Páli utat – autó értékesítőként dolgozott - és mellette pásztor volt.

“Nagyon hálásak vagyunk az Úrnak a mellék-foglalkozású pásztorokban való gondolkodásunkért a királyságban” - mondta Ken Weathers, az Észak Amerikai Missziós Vezetőség Dél Baptista gyülekezet plántálási alelnöke.

5. Az egyszerű emberek felhatalmazása

“Mikor pedig látták Péternek és Jánosnak a szólásban való bátorságukat, és megértették, hogy irástudatlan és közönséges emberek, csodálkoznak; meg is ismerik őket, hogy a Jézussal voltak.”
Ap.csel. 4:13.

“A Gyülekezet Plántáló Mozgalmakat laikusok vezetik. Jézus úttörő volt ebben a laikus mozgalomban, amikor kikerülve a farizeusokat és szadduceusokat egyszerű, hétköznapi embereket hívott el; halászokat, vámszedőket, politikai forradalmárokat. Ebből a “gyülekező népből” olyan tanítványi közösséget kovácsolt, ami megváltoztatta a világot.”

Mikor fog a gyülekezet felszabadulni arra, hogy a „fő állású” szolgálókban gondolkodó „klérus” szemléletet világi foglalkozással rendelkező szolgálókban való gondolkozás váltsa fel? Emlékezzünk arra, hogy mind István, mind Filep az Ap.csel 6. fejezete szerint arra voltak felhatalmazva, hogy “az asztalok körül szolgáljanak”. Nem voltak apostolok. Saját szolgálati pozíciójukból kilépve Isten használta őket, hogy katalizátorok legyenek az első gyülekezet kiterjesztésében. D.L. Moodynak tulajdonítják a következő mondást: “Egy ember értékét nem az határozza meg, hogy hány szolgálója van, hanem az, hogy hány embert szolgál.”

Jézus utolsó szolgálata tanítványai felé a szolgáló vezetőségről szólt. Jézus, mint egy szolga felkötötte magára a kendőt és vizet töltött a medencébe és elkezdte megmosni a tanítványok lábát. Ez a legutolsó szolgáló munkája volt.

“Mikor megmosta a lábukat és felvette a felső ruháját, újra leült és azt mondta nekik: Értitek-e, hogy mit cselekedtem veletek? Ti engem úgy hívtok: Mester és Uram. És jól mondjátok, mert az vagyok. Azért, ha én az Úr és a Mester megmostam a ti lábaitokat, néktek is meg kell mosnotok egymás lábait. Mert példát adtam néktek, hogy amiképpen én cselekedtem veletek, ti is akképpen cselekedjétek.” János 13:12-15

Miért foglalkoznak a gyülekezetek olyan sokat szervezeti (alá-fölé rendeltségi) kérdésekkel, amikor a Biblia nagyon kevés helyet szentel annak? Jézus semmilyen szervezetet nem hozott létre. Jézus arra sem hagyott útmutatásokat a tizenegy tanítványnak, hogyan töltsék be az áruló Júdás megüresedett helyét. Nem foglalkozott volna Jézus szervezeti (alá-fölérendeltségi) kérdésekkel? A kérdés az, ki kell, hogy gyakorolja a hatalmat?

Az egész földre kiterjedő nemzedék gyülekezeteiben szolgáló vezetőség lesz éppen úgy, ahogyan arra Jézus példát adott és tanított róla. A legjobb hely a szolgálatra a gyülekezet családja, ahol vagy:

“Annakokáért míg időnk van, cselekedjünk jót mindenekkel, kiváltképpen pedig a mi hitünknek cselédeivel.” Galaták 6:10.

Jézus odahívta tanítványait és azt mondta:

“Tudjátok, hogy azok, akik a pogányok között fejedelmeknek tartatnak, uralkodnak felettük, és az ő nagyjaik hatalmaskodnak rajtuk. De nem így lesz közöttetek; hanem, aki nagy akar lenni közöttetek, az legyen a ti szolgátok; És aki közületek első akar lenni, mindenkinek szolgálója legyen: Mert az embernek Fia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért.”

Márk 10.42-45.

A szolgáló vezetőség az egyik kulcs-jellemzője az egész földre kiterjedő nemzedék gyülekezetének. Isten jellemét és természetét elsősorban ez tükrözi vissza. Ha Istent akarod visszatükrözni, akkor meg fogod érteni ezt az alapelvet és fogsz találni egy helyet, hogy szolgálj az Ő gyülekezetében.

Dr. Walter C. Jackson írta a mai keresztyénségről: “Nehéz megvalósítani az evangéliumokban leírt szolgáló vezetőséget egy olyan környezetben, ahol a keresztyénség egyre nagyobb része a ‘szuper-vezető’ stílust részesíti előnyben.” A következő megállapításra jut: “a Szentírásban leírt szolgáló vezető mintája gyakorlatilag ismeretlen a 21. századi vezetőségünkben.” Az a feladatunk, hogy munkálkodjunk ezen a föld összes nemzedékében.

6. Kis gyülekezet

Az elmúlt néhány évtizedben hangsúlyt kapott “A gyülekezet-növekedési mozgalom.” A mega-gyülekezetek és szolgálatok voltak reflektorfényben, miközben a kis gyülekezeteket figyelmen kívül hagyták és figyelembe sem vették. Hiszem, hogy az egész föld nemzedéke a gyülekezet növekedési mozgalomhoz fog tartozni. Ők olyan egyszerű emberekből állnak és olyan kisebb gyülekezetekből, akik készségesek az együttműködésre, a partnerségre a királyság érdekében.

A mega szolgálatok azzal a képességgel rendelkeznek, hogy egyedül is megállnak, ezért függetlenek tudnak lenni és azt tehetnek, amit akarnak. Ha ki akarnak egy másik országba küldeni egy misszionáriust, egyedül is meg tudják tenni. Minden probléma nélkül tudnak támogatni nagy eseményeket a városukban. Van tőkéjük és személyzetük. A kisebb gyülekezeteknek a kicsi természetéből adódóan együtt kell munkálkodniuk. Azonban ez az erősségük.

Túl nagy nyomás volt az úttörőkön és pásztorokon, hogy növeljék a gyülekezetet. Eredményeket akartak, de hibás módon ragadták meg a siker mérését. Ha megnézzük mennyien voltak Jézussal azon az éjszakán, amikor elárulták Őt, hát nem sokan, de azok az emberek megváltoztatták a világot.

Az első keresztyén gyülekezetek a családokra a “házra” épültek, mint legkisebb természetes egysége. A “gyülekezet” szó a görög *kyriakos oikos* (az Úr háza) szavakból származik. Pál a következőt írta:

“És Appiának, a szeretettnek, és Arkhippusnak, a mi bajtársunknak, és a te házadnál való gyülekezetnek:”
Filemon 1:2.

Egy család háza volt az összegyülekezés és a közösség helye. Összejövetel volt a családi házakban és a templomban:

“És mindennap a templomban és házanként nem szűnnek meg tanítani és hirdetni Jézust, a Krisztust.”
Ap.csel. 5:42.

“Hogy semmitől sem vonogattam magamat, ami hasznos, hogy hirdessem néktek, és tanítsalak titeket nyilvánosan és házanként,”
Ap.csel. 20:20.

Nem tudom hogyan fog ez lejátszódni az egész föld nemzedékét tekintve, de nagy figyelmet kell szentelnünk a lehetőségekre ezen a téren.

Ahhoz, hogy megtöbbszörözzük a nemzedékünk gyülekezeteit az egész földön, ahhoz komolyan meg kellene barátkoznunk olyan szolgálati mintákkal, hogy keressük annak módját, hogyan tarthatnánk a gyülekezetek működési költségeit a legalacsonyabb szinten. Ha minden gyülekezetnek az a terve, hogy épületet béreljen, átalakítsa azokat, hogy a gyülekezet növelhesse a programok számát és pénzt takarítson meg eszközök és ingatlanok beszerzésére, akkor sohasem fogjuk megtöbbszörözni a gyülekezetek számát. Hogy hol jövünk össze és hogyan adjuk át az üzenetet, abban nagyon radikálisnak kell lennünk, ha az a látásunk, hogy a gyülekezet gyorsan megtöbbszöröződjön.

A Praise Chapel legtöbb gyülekezete házi Biblia-tanulmányozó csoportból alakult. Erről elfeledkeztünk. A gyülekezet-plántálás olyan egyszerű lehet, mint kezdetekben. Egy új Biblia-tanulmányozó csoport olyan embercsoportot céloz meg, akit addig nem tudtak elérni. Minden Praise Chapel gyülekezetben vannak olyan emberek, akik el tudnak indítani egy ilyen új gyülekezetet. Készen vannak ők? Amennyire a fiatal szülők készen szoktak lenni az első időben.

Eric és Jenny Dooley misszionáriusok és gyülekezeteket létesítettek Indonéziában, Singapúrban, Kambodzsában és Vietnamban. Az “Új Élet Gyülekezetük” Ho Chi Minh városban egy hotelben tartotta az összejöveteleit, ahol átlag 300 látogató volt. 2005. Augusztus 18-án vasárnap a vietnami kommunista kormány odaküldte a katonaságot és betiltotta a gyülekezést.

Eric azt mondta nekem: “Szerencse, hogy már volt nyolc házi gyülekezetünk. Gyorsan alakítottunk további hármat és így a következő vasárnap már tizenegy ‘házi gyülekezetbe’ lehetett menni. Esetükben ez egy pozitív változást hozott. Természetesen hiányoztak a vasárnapi nagy összejövetelek. A legtöbb ember megsiratta a dicsőítés ‘szabadságát’ és csalódott volt a közös - nagy tömegben való - dicsőítés és Eric pásztor prédikációjának elmaradása miatt. Mindenesetre megtakarítottunk több mint 1000 \$ terembérlési díjat hetente és Eric pásztor prédikációja helyett most tizenegy ember prédikál. Az egyetlen dicsőítő csoport helyett most tizenegy dicsőítő csoportunk van és az egyetlen fogadó csoport helyett most tizenegy fogadó csoport. Azok az emberek, akik korábban nem szerettek ‘gyülekezetbe járni’, úgy tűnik, hogy most jól érzik magukat a családias házi gyülekezetekben. Az egyik legfontosabb felismerés, amire eljutottunk az, hogy “milyen jó dolog, hogy lehetőséget kaptunk arra, hogy megismerjük az embereket.” Ami egyértelműen pozitív eredmény, hogy sokkal több vezetővel rendelkezünk, mint korábban bármikor.”

Eric eljutott oda, hogy kimondja a következőket: “Egy dologról egyértelműen meg vagyok győződve. A vallásos emberek egy gyülekezeti épületben akarnak összejönni, de egy gyülekezeti épület valódi akadály lehet az elveszettek felé való mozdulásban. Valaki számára, aki nem keresztyén, egy gyülekezeti épületbe bemenni - különösen egyedül - szörnyű lehet, megijeszti őket a bezártság, ezért egyszerűen nem fogják megtenni. Másrészt ott csak olyan vallásos emberek vannak, akik nem kedvelik azt az elképzelést, hogy egy házban legyen gyülekezet és ott jöjjenek össze. Így ebből az következik, hogy

fel kell tennünk a kérdést, hogy kiket akarunk elérni? Vallásos embereket vagy elveszetteket?”

A sok kicsi nagyon sok tud lenni, amikor összejövünk. Számomra kiváltság együtt dolgozni a kis gyülekezetekben lévő emberek ezreivel. Nem látok más utat.

7. *Kapcsolatok*

A “Gyülekezetek családja” név azt fejezi ki, hogy kik vagyunk, és mi akarunk lenni. Ez kapcsolatokat jelent, vágyat egy élethosszig tartó barátságra és partneri kapcsolatra. Ez a megtöbbszöröződési látásunk lényeges eleme.

A történelem során az emberiség megmutatta, hogy képtelenek megtapasztalni, sőt megérteni, hogy mi a közösség, különösen, amikor faji, szociális és gazdasági korlátokat kell áttörni. A világ történelme mindenfajta előítéllettel és elgondolással telítődött. A multi-nacionális cégek globalitásban gondolkodó vezetői belemennek egyezségekre és szerződéseket kötnek a meggazdagodás reményében, de ez nem változtatja meg az emberek szívét és jellemét. Végso soron versengéshez és gazdasági háborúhoz vezet.

Jézus az utolsó napokról szóló próféciájában azt mondta:

“Mert nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad; és lesznek földindulások mindenfelé, és lesznek éhségek és háborúságok.... Halálra fogja pedig adni testvér testvérét, atya gyermekét; és magzatok támadnak szülők ellen, és megöletik őket.”

Márk 13:8 és12.

Ez nem egy szép jövő az egész emberiséget nézve! Pénz és üzlet sohasem hozta össze a világot és soha nem is fogja. Jézus egy olyan egységért imádkozik, ami egyedül Isten családján belül lehetséges:

*“De nemcsak ő érettük könnyörgök, hanem azokért is, akik az ő beszédökre hisznek majd én bennem; Hogy **mindnyájan egyek legyenek; amint te én bennem, Atyám, és én te benned, hogy ők is egyek legyenek mi bennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.**”*

János 17:20-21.

A szentek közösségének egysége fogja meggyőzni a világot, hogy Jézus Isten Fia. A világ nem tudja, hogy milyen kell, hogy legyen az “egység.” A globalításra törekvő emberi erőfeszítések nem fogják közelebb hozni egymáshoz a világot. Csak a megváltozott szív, ami a Jézus Krisztusban való igazi hit által jön létre, tudja elhozni Jézus imájának beteljesedését.

A Praise Chapel gyülekezetek családja, egy olyan különleges mozgalom, ami egy gyülekezetből született meg Maywoodban, Kaliforniában. Ez a család folytatja azt a hagyományt, hogy minél több gyülekezet hozzon létre gyülekezeteket. Évek alatt olyan közösségi alapelvek alapján munkálkodtunk, ami segítette ennek a mozgalmi munkának a végzését. Megtanultuk Isten Igéjéből és a munka közben szerzett tapasztalatokból, hogy egy igazi közösség legyünk, akik meg akarják érteni egymást és igazi közösségi életet akarnak megélni bibliai alapelvek alapján.

Amikor a Praise Chapel elmozdult a gyülekezet-plántálók új nemzedékének irányába, a közösségünk családja olyan lett, mint egy kibővült család. Egy „rokonokkal” kibővült családban, három vagy négy generáció képes együtt élni. Egy kibővült családban mindenki kapcsolatban vagy mindennel, mindenhol. Gondoskodni és foglalkozni kell a csecsemőkkel, a kisdedekkel, kis gyerekekkel, tizenévesekkel, fiatal szülőkkel, középkorúakkal, idősebb felnőttekkel és időskorúakkal. Ez teljesen normális dolog. Probléma az élet minden szakaszában van. Mit tesz ilyenkor a család? Foglalkozik azokkal és mennek tovább.

A Praise Chapel hasonló módon foglalkozik a problémákkal, mint egy kibővült család teszi. Úgy kell tekintenünk magunkra, mint a családok közössége. Ha egy családtag (egy gyülekezet) megbetegszik, kiségtjük őket. Ha egy gyülekezet haldoklik, összejövünk, mint egy család. Amikor egy családtagnak gyereke születik, mindnyájan ünnepelünk, még akkor is, ha nem vártunk ilyen szeretetsomagot. Ha van egy szükség, összejövünk, hogy segítsünk. Amikor probléma van a családban, foglalkozunk azzal és túljutunk azon.

8. Együtműködés

Nézzünk szembe azzal, hogy Isten munkáját nem tudjuk egyedül elvégezni. Szükségünk van egymásra. Ahhoz, hogy teljesítsük Isten akaratát az életünk minden területén és a közösségeink családjában, egymásnak társai kell, hogy legyünk.

Amikor Isten összezavarta az emberek nyelvét, akik Babel Tornját építették, Isten a következőt mondta:

“Ímé e nép egy, s az egészek egy a nyelve, és munkájának ez a kezdete; és bizony semmi sem gátolja, hogy véghez ne vigyenek mindent, amit elgondolnak magukban.”

1 Mózes 11:6.

Az Apostolok cselekedete 2. fejezetében Isten ismét lejött az emberiséghez. Ekkor nem az volt a célja, hogy összezavarja a nyelvüket, hanem hogy kihívja őket egy közösségre ebből az összezavart emberiségből, hogy az Ő népe legyenek. Olyan nép, akinek egyetlen nagy célja van, hogy létrehozson egy nagy királyságot és közösen munkálkodjon. Az Apostolok cselekedete könyvében azt látjuk, hogy ezek az emberek minden dologban közösségben voltak (Ap.csel 2:44). Egy Uruk volt, egy volt a keresztség és egy a hit. Kétség nem fért hozzá, hogy feje tetejére állították a világot (Ap.csel 17:6).

Meg vagyok győződve, hogy Isten meg fogja látogatni a föld minden nemzetét az elkövetkező időben. Isten téged és engem is egy ilyen időszakra hívott el. Ő kapcsolt minket össze. Ebben az írásban arról beszélek, hogy mi vagyunk a “senkik.” Egy forradalom erejét az egyszerű nép összefogása adja, ami olyan erőt képvisel, amivel számolni kell. A Praise Chapel lehet egy ilyen erő az egész földre kiterjedő nemzedékben.

Isten rendkívül változatos. Csak nézd meg az élővilágot és az élő teremtmények változatosságát. Az élővilágban vannak láthatatlan mikro-organizmusok és óriási bálnák. Minden élő fajnak megvan a maga helye és célja Isten kreatív tervében. A gyülekezettel

pontosan ugyan így van. Az egyéni hívóktól a kettő és három ember összegyülekezéséig, a házi gyülekezetekig, a hagyományos gyülekezetek tömegéig, a mega gyülekezetekig, mindannyian része vagyunk Isten egyedülálló stratégiájának a föld minden nemzete felé: az evangélium mindenkinek, mindenhol és mindenki által.

“Az emberi testnek sok tagja van, de a sok tag mégis egyetlen test. Így van ez Krisztus testével is.”
1 Kor. 12:12.

A családok felbomolhatnak, elkülönülhetnek és megvalósíthatja mindenki az egyéni célját. Ha azonban krízis következik be a család életében - például a nagymama halálosan megbetegszik - , akkor a család egy pillanat alatt össze tud jönni, egyesíti erőforrásait, feláldozza idejét, hogy segítsen és megtegyen bármit, amit ebben a kritikus időszakban meg kell tenni.

Az egész emberiség a földön egy krízishelyzetben van. Ahhoz, hogy teljesítsük elhívásunkat a föld nemzetei felé, nincs más választásunk, mint bízni egymásban. Meg kell halni az önzésünknek, fel kell kelni, mint egy forradalmi sereg és együttműködni, hogy az a munka, amire elhívást kaptunk elvégzésre kerüljön.

9. Régi romok (meddő helyek) helyreállítása

“És megépítik fiaid a régi romokat, az emberöltők alapzatait felrakod, és nevezetel romlás építőjének, ösvények megújítójának, hogy ott lakhassanak.” Ézsaiás 58:12.

A Praise Chapel nem sokkal azt követően született meg, miután Mike és Donna Neville lettek a Rosewood Assembly gyülekezet pásztorai Maywoodban, Kaliforniában (egyike a sok városnak, a legnagyobb Los Angeles világváros). Egy olyan gyülekezet alapjait rakták le, ami megtapasztalta az életkor és demográfiai különbségek elutasítását. Egy haldokló gyülekezetből egy megújult gyülekezet és a Praise Chapel mozgalom jött létre.

Az első időszakban Isten a Praise Chapel pásztorait ragadta meg és használta őket abban, hogy új életet leheljenek egy haldokló gyülekezetbe. Sokszor előfordult ilyen alkalmak a pásztorokkal a gyülekezetünkben. Richard Hill, akinek teológiai képesítése volt, vette a hátizsákját és elment Ázsiába. Élvezte a megtéretlen angol fiatalemberek kalandozó életét Ázsiában. Hong Kongban volt egy barátja, ezért eldöntötte, hogy meglátogatja őt. A barátja akkoriban fogadta be az Urat a Calvary Churchben, Hong Kongban. Richard elment a gyülekezetbe a barátjával és radikális megtérése miatt. Felesleges mondani, hogy Richard Hong Kongban maradt, szerzett ott munkát és a gyülekezet tagja lett. A gyülekezetben Richard találkozott Joyce, egy taiwani-kanadai új televíziós műsor vezetővel Kanadából, aki Kínában dolgozott a Központi Televíziónál Hong Kongban. Nem telt el sok idő, amíg összeházasodtak és azt érezték, hogy Isten arra hívja őket, hogy Angliába menjenek és létesítsenek ott egy gyülekezetet.

Amikor megvizsgálták a lehetséges helyeket, eldöntötték hol létesítsenek gyülekezetet. Így jutottak el Wokingba, ami egy város London közvetlen közelében. Egyik nap, egy busz ülésén ülve, maguk mögé néztek és meglátták, hogy éppen egy Calvary Gyülekezet előtt vannak. (A neve ugyanaz, mint a gyülekezetnek Hong Kongban, de nincs összefüggés közöttük). Bementek és találkoztak a pásztorokkal.

Richard és Joyce elindítottak egy gyülekezetet a hallban, ahol dolgoztak. Amikor a Calvary Gyülekezet pásztorai nyugdíjba mentek, megkérték Richardot és Joycet, hogy legyenek a Calvary gyülekezet pásztorai. Egy öregedő gyülekezet volt kevés emberrel. Ma Richard és Joyce még mindig a Calvary Gyülekezetet pásztorolják Wokingban. A gyülekezet, ami korábban haldoklott most növekszik és a vasárnapi Istentisztelettel átköltöztek egy helyi iskola előcsarnokába. Ez a globális gondolkozás: az evangélium mindenki számára, mindenhol és mindenki által.

Egy barátom - Steve Skotko - kapcsolatba lépett velem egy gyülekezettel kapcsolatban Rainham Essexben, Angliában (London körzetében), amit meglátogatott. Ez egy öregedő gyülekezet volt, aminek nem volt pásztorja évek óta. Mr. Leland, egy jogász kapott megbízást a gyülekezettől és egy barátjával viseltek gondot az öregedő, kis gyülekezetről. Steve, Mr. Lelanddel kapcsolatba léptek velem és elmondták, hogy hallottak a gyülekezet-plántálási látásunkról és hívtak minket, hogy állítsunk be egy pásztorot a gyülekezetükbe. Nem sokkal ezt követően, mialatt San Diegóban Tommyval és Sara Millerrel együtt voltam, éppen csak megemlítettem nekik a helyzetet és Tommy azt mondta, hogy van egy fiatal házaspár, akik gyülekezetet akarnak plántálni Angliában. A fiatal pár - Oscar és Gloria Medrano - Angliába költöztek, hogy átvegyék a gyülekezetet. Most egy virágzó gyülekezet van Rainhamben és egy nagyszerű kapcsolatuk Mr. Lelandal. Ez egy történet a sok közül, amikor Isten megengedte, hogy a Praise Chapel tanítványokat küldjön ki és "romos helyeket állítsanak helyre."

Számos keresztyén felekezet fordult azzal a kéréssel a Praise Chapelhez, hogy különböző okok miatt küldjünk házaspárokat a gyülekeztük pásztorlására. Néhány Praise Chapel házaspár pásztorolt gyülekezeteket a Déli Baptistáknál, az Evangéliumiaknál, az Isten Gyülekezete gyülekezeteinél, Pünkösdi Egyháznál és más kevésbé ismert gyülekezeteknél. Ugyanez az eset fordult elő San Joseban, Kaliforniában Mitchel és Jeanne Thurmanal. A Praise Chapel Családi Élet Gyülekezete egyik helyről a másikra költözött és különböző helyeken tartott összejöveteleket. Az Isten Gyülekezetei hosszú időn keresztül udvariasan elutasították, hogy kapcsolatra lépjenek velünk, ma azonban egy virágzó gyülekezet plántálási központ, ami része mind az Isten Gyülekezeteinek, mind a Praise Chapel Gyülekezetek Családjának.

Azt mondják és ez a tapasztalat, hogy a korábbi ébredés emberei ellene fognak állni Isten új megmozdulásának. Nem kell ennek így lennie. Az egész földre kiterjedő új reformációban, a korábbi (rég) és az új együtt képes munkálkodni. Ha készek vagyunk az ideológiáinkat letenni, és társak lenni Isten Királysága érdekében, akkor meg tudjuk tapasztalni a globalitást: az evangélium mindenki számára, mindenhol, mindenki által.

10. Gyülekezet megtöbbszöröződése

A Praise Chapel egy gyülekezet-plántálás eredménye. Gyülekezet-plántálás nélkül nem lenne Praise Chapel gyülekezetek családja. Az örökségünk a gyülekezet-plántálás. A látásunk és a sorsunk a gyülekezet-plántálás. Benne vannak a DNS-ünkben azok a tulajdonságok, amik felszabadulnak a gyülekezet-plántálásra. Egy olyan vallásos kultúra hatása alatt vagyunk, ami nem támogatja a gyülekezet-plántálást. Pedig az igazság az, hogy a gyülekezet-plántálás a leghatékonyabb módja a "gyülekezet növekedésnek."

Több mint 6 milliárd ember él a földön. Ez azért történt meg, mert majdnem mindenkinek vannak gyerekei. Ha egy házaspár képtelen arra, hogy gyermeke legyen, rendszerint mindent meg fognak tenni, ami erejükből telik, hogy rájöjjenek, hogy miért nem lehet gyerekük és minden orvosi segítséget igénybe fognak venni, hogy a fogantatás megtörténjen. Ebben a globális reformációban minden gyülekezet létrehozhat új gyülekezeteket. Ha a gyülekezeted még nem hozott létre új gyülekezetet, akkor meg kell vizsgálni, hogy miért nem és meg kell találni annak a módját. A Praise Chapelben kipróbáltuk, hogy bármilyen méretű gyülekezet képes megtöbbszöröződni.

A Gyülekezet Plántálási Mozgalom című könyvben David Garrison azt írta: “A Márk evangélium 16. fejezetében az ‘azonnal’ szó 17-szer fordul elő és minden esetben Jézussal kapcsolatban a tanításában és a cselekedetekben egyaránt. A Márk evangéliuma feltárja azt a szenvedélyt és sürgősséget, amit Krisztus érzett. Amikor mélyen átitatódunk az Ő szellemével, ebből a szenvedélyből és sürgősségből részesedünk.”

Ez az írás az “Egész földre kiterjedő reformáció, Az evangélium mindenkinek, mindenhol, mindenki által” című könyvből oszt meg gondolatokat.

Forrás: <http://www.praisechapel.com/PCI/?p=716>

Fordította: Abonyi Sándor

Jászberény, 2012-02-19